

NOVODRÁŽSKÁ věštník

! 50 !
LET

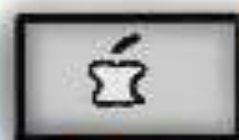
COVID-19

FFP2

FFP3

Distancování

výuka

Prázdniny
jsou za
3 měsíce

Lukáš Fořt, 5.D

Milí čtenáři,

vítáme vás u 26. vydání Větrníku, který se loučí se zimou a volá jaro. Jaro je obdobím, které nám přináší novou energii a sílu do našich životů. A právě energii v této nelehké době potřebujeme, a to vám potvrdí hned na další straně i naše úžasná školní psycholožka, Ivanka Slavíková.

V tomto čísle se dočtete, jak naši žáci slavili sněhovou nadílku v Praze, zkoušeli doma pokusy z fyziky, zamýšleli se nad tím, co nám nabízí cestování, sepsali pro vás tipy na výlety, až se uvolní vládní opatření, a mnoho dalších zajímavých příspěvků.

Pobaví vás jistě pohádky, jejichž hlavní hrdinové žijí v naší současné době. Odvážní princové nevědí, že je zákaz pohybu mezi jednotlivými okresy a chudák Popelka netuší, že je zrušený ples a musí být ne do půlnoci, ale už nejpozději v devět hodin doma.

Víme, že tento rok 2021 je pro nás všechny a naši školu nezapomenutelný, a proto zavzpomínáme na události a práce našich žáků během této doby. Právě letos škola slaví 50. narozeniny, a to bez svých žáků, kteří sedí už téměř rok za monitory počítačů.

Pojďme si tedy společně užít Velikonoce a vyhlížet lepší zítřky.

Za redakci

učitelky Lucie Härtelová a Gabriela Vávrová

Obsah 26. čísla Větrníku

SLOVO ÚVODEM.....	3
ZPRÁVY ZE ŠKOLY.....	4
JAK POSTAVIT SNĚHULÁKA.....	8
STRÁNKA PRO PRVNÁČKY.....	10
ZPRÁVY ZE ŠKOLY.....	12
JMÉNO VE SNĚHU.....	13
SRDCE VE SNĚHU.....	14
ROZHOVOR	16
ÚSPĚCHY ŽÁKŮ.....	18
POKUSY.....	19
IN ENGLISH.....	20
COVIDOVÉ POHÁDKY.....	22
HÁDANKY.....	25
CO NÁM PŘINÁŠÍ Scestování.....	26
ŽÁCI RADÍ, KAM NA VÝLET.....	28
JE TU JARO.....	32
ZÁBAVNÝ KVÍZ.....	33
INFORMACE O ŠKOLE.....	34

Milí žáci, vážení rodiče a učitelé,

už docela dlouho žijeme s rouškami či respirátory na nosu a puse, místo ve škole sedíme doma u počítačů, slyšíme různé znepokojivé a občas i matoucí zprávy, epidemická opatření se každou chvílí mění, nemůžeme do bazénu, do kina, na návštěvu k babičce a dědovi, ke kamarádům, příbuzným a v posledních týdnech ani na výlet, nebo na chatu. Na druhou stranu jsme ale všichni absolvovali na jedničku praktický kurz digitální komunikace, získali jsme možnost natrénovat si nové věci, na které dříve nebyl čas, naučili jsme se víc dbát na hygienu a chovat se bezpečně, řada dětí je samostatnějších, řada rodičů si při učení doma *víc a víc všímá* dovedností a zájmů svých *děti*, řada učitelů lépe poznala rodiče svých žáků, komunikace mezi školou a rodinami je intenzivnější. Věřím i výsledkům výzkumu, podle kterého se za dobu pandemie zvýšila ochota lidí domluvit se a vzájemně si pomáhat.

Ano, ze současné situace můžeme být otrávení nebo unavení, naštvaní, smutní, nejistí nebo zmatení, můžeme prožívat strach, úzkost, mít pocit, že nás nic nebaví a do ničeho se nám nechce. Cítit se teď „divně“ je zcela normální, je to přirozená reakce na nenormální dobu. Ta doba ale jednou skončí, a i když ani pak možná nebude všechno úplně stejné jako dřív, za poslední rok se ukázalo, že děti, rodiče a učitelé z Novoborské se „světu v pohybu“ přizpůsobit umí.

A co nás může povzbudit, když se právě teď „divně“ cítíme?

Usmívejme se

Zkusme se usmát, i když máme špatnou náladu. Mírně zvednuté koutky nás postupně donutí dívat se na svět veseleji. Vytvoří totiž podvědomý tlak na naši psychiku, aby začala s tím úsměvem (vnějším projevem dobré nálady) rezonovat.

Zpívejme si

Zpěv odedávna lidem dodával odvahu, zaháněl smutek, uvolňoval napětí nebo pomáhal vyjádřit city. Pozitivní účinek má i na naše zdraví. Přiměje totiž člověka opravdu pořádně a důkladně dýchat. Hlubší okysličení povzbuzuje mozek a navíc pomáhá buňkám celého těla vyplavovat škodlivé látky. Zvýší se tak celkový výkon i imunita organismu.

Těšme se

Napišme si seznam toho, co nám udělá radost a můžeme se na to těšit: oblíbený film, maminky řízeky, jarní procházka, chat s lidmi, které máme rádi a kteří mají rádi nás, zmrzlina, nahlédnutí na projekt, který jsme minulý týden odevzdali a máme za něj hezkou známku, pomazlení, bonboniéra, kterou jsme dostali od babičky, četba nové knížky, teplá koupel se spoustou pěny, scrable, monopoly, dračí poklad, člověče nezlob se aj. stolní hra s rodiči, sestavování playlistu oblíbených písniček, teplé kakao na stolku vedle postele... I drobné těšení se na něco dodává člověku energii a chuť do života.

Mluvme spolu hezky o hezkých věcech

Naše komunikace se často týká „provozních“ věcí (co je potřeba udělat nebo zařídit, a kdo to udělá nebo zařídí, či pořad v telce se má pustit, kam se ztratily rezervní klíče, ...), nezřídka mluvíme také o tom, co se má a co nemá dělat, a kdo co neudělal tak, jak měl. Kolik času věnujeme povídání o hezkých věcech, které zažíváme, o tom, co se nám dnes povedlo, co nás potěšilo, co nového jsme se naučili, co nás zaujalo, na co se těšíme? Připomeneme někdy např. hezký zážitek z dovolené, povíme svým dětem o něčem úsměvném, co jsme zažili v jejich věku, vyprávíme si veselé historky a společně se jim smějeme? Snažíme se neskákat si vzájemně do řeči? Nasloucháme si? Věnujeme při rozhovoru plnou pozornost tomu, kdo právě povídá? Umíme se vzájemně chválit?

„Jednou mi nešel výkres, byla jsem nespokojená, našťvaná, chtěla jsem hodit tužku do koše a roztrhat papír, on za mnou přišel a říká: »Co blázníš, podívej se na ten obrázek. Tenhle centimetr čtvereční je dokonalý! Krásný!« To mě nakoplo...“, říká naše bývalá úspěšná biathlonistka Gabriela Koukalová v rozhovoru s redaktorkou časopisu Glanc. Psychiatr Eric Berne kdysi napsal, že když člověka nikdo nehladí, začne mu vysychat mícha. Pochvala je pohlazením pro duši. Zkusme proto jeden druhému chválit každý podařený čtvereční centimetr.

Budme sami na sebe hodní

Všímejte si víc svých úspěchů, než toho, co se nám nepodařilo. Najděme si něco, v čem jsme dobří a věnujme se tomu. Usmějme se na sebe do zrcadla. Pochvalme sami sebe za odvahu dobrovolně se přihlásit při on-line výuce, za snahu, kterou jsme museli vynaložit, abychom včas odevzdali úkol, za úsilí, díky kterému jsme přemohli lenost a pustili se do práce. Pišme si, co nám ten který den udělalo radost, vytvořme tak

seznam svých malých radostí a čtěme si v něm, když se nám zrovna nedaří. Hodně zpěme, poslouchejme svou oblíbenou hudbu, která prospívá naší mysli, užívejme si jarního sluníčka a čerstvého vzduchu, zhluboka dýchejme, občas si napuštěme vanu a relaxujme nebo si vezměme misku s něčím dobrým a pochutnejme si na dobrůtkách v posteli, při televizi nebo při čtení knížky.

Vyhoďme oknem „nechce se mi...“

V omlouvání vlastní lenosti dokážeme být moc šikovní, většině z nás přitom ale zapomínání a odkládání úkolů nebo jejich nedokončení kazí náladu a třeba i známky ve škole. Jak z toho ven? Sama začínám tím, že si vezmu papír A4 a napíšu na něj všechno, co bych měla nebo chtěla ten den udělat. Těch úkolů ale nesmí být moc a nemohou být ani příliš velké či

náročné, abych si nezastrašila mozek! Větší a náročnější úkoly si napřed rozdělím na víc částí a v mém denním plánu pak tvoří každá z nich samostatný menší úkol. Pak všechny zapsané úkoly postupně plním a každý splněný úkol si odškrtnu červeným fixem. Odškrtování podporuje radost z vykonané práce a dodává mi energii a motivaci pokračovat.

Pokud máme
někoho nakazit,
nakažme ho
optimismem!

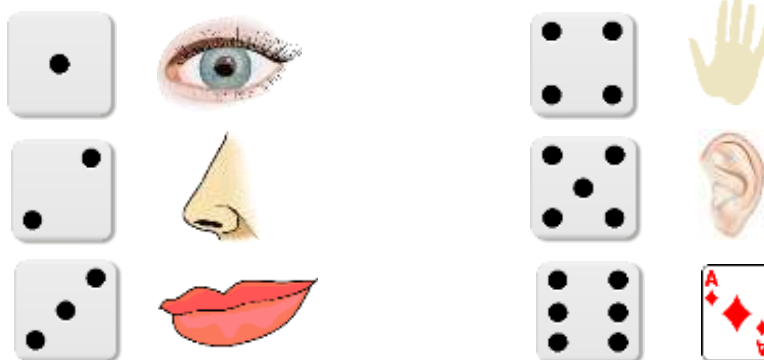
Na závěr si dovoluji připojit jeden odkaz pro rodiče: na stránkách <http://centrumlocika.cz/main-menu/koronavirus> najdete velmi zdařilou sérii podpůrných článků, návodů a informací, jak zvládnout karanténu s dětmi a jak je v této době podpořit. (*Centrum Locika* pomáhá od r. 2015 dětem zažívajícím domácí násilí obnovit pocit bezpečí a zdravé vztahy v rodině.)

Přeji Vám pevné zdraví a veselou mysl!
Vaše školní psycholožka *Ivana Slavíková*

HRA SE SMYSLY

Zahrajte si doma hru se smysly. Připrav si obyčejnou hrací kostku. Čísla představují jednotlivé smysly: 1 ZRAK, 2 ČICH, 3 CHUŤ, 4 HMAT, 5 SLUCH a 6 je DIVOKÁ KARTA.

Hod' kostkou, padne číslo – jeden ze smyslů. Zkus se rozhlédnout doma po místnosti a najít něco, co ti je příjemné na pohled (1), k čemu ti je příjemné přivonět (2), co ti je příjemné na chuť (3), čeho je příjemné se dotýkat, co pohladit (4), co ti je příjemné slyšet, poslouchat (5). Když padne 6, můžeš si vymyslet cokoliv dalšího, co ti je příjemné. Zahraj si tuto hru se svojí rodinou.

Hra se smysly. *Centrum Locika* [online]. [cit. 2021-03-20]. Dostupné z: <http://centrumlocika.cz/main-menu/koron>

V minulém speciálním vydání Větrníku jsme slavili narozeniny naší základní školy. Šikovní **žáci 8.D** vytvořili velké narozeninové pexeso. Kvůli koronavirové pandemii a vládním opatřením si ho ani nestihli zahrát, jistě se těší, až se vrátí do školy a budou si moci zahrát spolu pexeso.

PEXESO

Mimochodem věděli jste, že název hry **PEXESO** je zkratkové slovo vzniklé ze sousloví „**Pekelně se soustřed**“? Tuto karetní hru, kterou trénujeme svou paměť, vymyslel český výtvarník *Zdeněk Princ*.

Fotografie dostupná z: https://www.idnes.cz/hobby/domov/pexeso-hra-vznik-autor-zdenek-princ.A191015_151742_hobby-domov_mce/foto

JAK POSTAVIT SNĚHULÁKA

Přestože svatý Martin nepřijel včas na bílém koni, letošní zima byla pohádkově bílá a přála sněhulákům. Tak jsme si jich pár pozvali do našeho Větrníku. Sněhuláci nám prozradili, jaké jsou důležité podmínky k jejich stavbě.

Vhodné oblečení

Na stavění sněhuláka je potřeba se nejprve řádně obléct, vzít si rukavice, aby vám nebyla zima.

Z prašanu to nepůjde

Než začnete, je potřeba zjistit, zda sníh je vhodný na stavbu sněhuláka. Špatně se dělají koule z prašanu. Sníh musí být trochu mokrá, aby držel pohromadě. Dále byste si měli připravit např. starý hrnec jako čepku, koště, mrkev místo nosu a kamínky na oči a pusu.

Začínáme válet největší kouli

Jako první vyválíte největší kouli a upevníte ji na zem, aby se nekývala, neboť musí udržet další dvě koule. Druhá koule je menší. Tu musíte zvednout a přidělat na první kouli. Poslední nejmenší koule bude místo hlavy. Ještě doděláte ruce a můžete zdobit sněhuláka.

žáci 1.C

Sněhuláka ozdobte a pak se vyfoťte

Na hlavu mu umístíte hrnec nebo čepici, mrkev místo nosu a kamení jako oči, úsměv a knoflíky. Fantazii se meze nekladou. Nezapomeňte se se sněhulákem vyfotit dříve, než roztaje.

Tomáš Trčka, 5.B

Alexej Stepanov, 2. B

Marek Carvan, 5.B

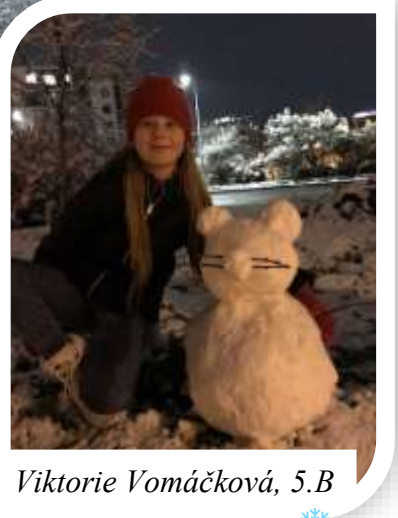
*Kristina Konšalová,
Eliška Pácová, 5.B*

Tereza Šlapková, 5.B

Valérie Faixová, Kateřina Koutná, Eva Kouřilová 2.C

Viktorie Vomáčková, 5.B

STRÁNKA PRO PRVNÁČKY

Tato strana je věnována našim nejmenším čtenářům. Přejeme pěkné obrázkové počteníčko.

SNĚHULÁK

Sotva jsme ráno vyběhli před

už jsme měli červený

a

Ze tří

jsme postavili

Místo

měl dřeváček

místo

a

kousky

a místo

pořádnou

. Jako ruce jsme mu dali

a na krk

. Za chvíli přiletěl

a pokřikoval na

, že promrzne na

, když nemá ani

a když místo

má dřeváček

Protože měl

pravdu, všechno jsme rychle napravili.

Brzy se objevil náš Josef. Měl na sobě jen a a .

Rozčiloval se, že mu nějaký zloděj ukradl a teplou

. Když se

podíval na

překvapeně vykřikl: „ aby to vzal,

vždyť jsem to já!“

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

Jak se měli naši nejmenší žáci ve škole, než přešli na distanční výuku, se podívejte sami. Všem prvňáčkům gratulujeme k prvnímu vysvědčení.

Třída 1.C

Třída 1.E

VĚTRNÍK

Žáci třídy 5.B využili sněhovou nadílku v hlavním městě, která bývá ojedinělá, a s velkou radostí začali psát svá jména do sněhu. My jsme se podívali na významy některých jmen a přinášíme vám charakteristiky jejich nositelů.

Víte, čím je charakteristické Vaše jméno?

MARKOVÉ jsou rození bojovníci, kteří bojují za svou rodinu a životní štěstí.

MARIE se dokážou v každém prostředí dostat do popředí.

ELIŠKY mají rády řád, ale také mají smysl pro hravost spojenou s fantazií.

TOMÁŠOVÉ jsou přátelští, protože jsou blízcí každému srdci.

JANOVÉ mají smysl pro spravedlnost a jsou sebevědomí.

TEREZY jsou ochránkyně s neobyčejným charismatem.

KRISTÝNY jsou přátelské, věrné a empatické.

14. února stojí v kalendáři jméno Valentýn, to je jisté. Kdo ale byl svatý Valentýn, kterého oslavují všichni zamilovaní? A znáte původ svatého Valentýna? Pokud váháte, vyřešte kvíz a otestujte své znalosti legend, pověstí a moudrostí o lásce.

svatý Valentýn

1. Kdo byl svatý Valentýn?

- a) voják a ochránce chudých
- b) známý svůdce žen
- c) katolický kněz a biskup

2. Kdy a kde sv. Valentýn podle legend žil?

- a) v 5. st. před n.l. v Athénách
- b) ve 3. st. n.l. v Římské říši
- c) ve 14. st. n.l. v Irsku

3. Proč se slaví svátek tohoto světce právě 14. února?

- a) Ten den byl Valentýn pokřtěn.
- b) Ten den byl Valentýn tajně oddán se svou milovanou láskou, která pocházela z urozeného rodu.
- c) Ten den zemřel světec Valentýn mučednickou smrtí, protože tajně oddával snoubence i přes zákaz římského císaře.

4. Po Valentýnově smrti se část jeho ostatků dostala již ve středověku do mnoha evropských zemí. Kost z lopatky je uchovaná na oltáři jedné české baziliky. Víš, v které?

- a) bazilika svatého Jiří na Pražském hradě
- b) bazilika svatého Petra a Pavla na Vyšehradě
- c) bazilika Všech svatých v České Lípě

Erik Thiele, 6.B

Kryštof Procházka, 7.B

pani učitelky: Härtelová a Vávrová

Eliška Pácová 5.B se sestrou Terezií z 1.C

Evelýna Kučerová 7.B

Petr Zeman, 6.B

Marek Carvan, 5.B

Mariam Savane, 7.B

zleva:
*Simona
Bydžovská,*

*Elisabeth
Votavová
ze 7.B*

VĚTRNÍK

svatý Valentýn

5. Jak se jmenuje řecký bůh lásky?

- a) Amoris
- b) Valentinus
- c) Eros

6. Co znamená, když se řekne, že někoho zasáhl Amorův šíp?

- a) Náhle se zamiloval.
- b) Má zraněné srdce po rozchodu s partnerem.
- c) Amorův vítězný šíp zasáhl svého soka v lásce. Proto se tak označuje stav zhrzení.

7. Kdo vytvořil nejznámější báseň o lásce v české literatuře?

- a) Karel Jaromír Erben
- b) Karel Hynek Mácha
- c) Jaroslav Vrchlický

8. Víte, kolik let musíte být manželé, abyste oslavili diamantovou svatbu?

- a) 30 let
- b) 50 let
- c) 60 let

9. Valentýn není původní český svátek. Kdy se u nás oslavuje láska a zamilovanost?

- a) 30 let
- b) 50 let
- c) 60 let

Řešení: 1C, 2B, 3C, 4B, 5C, 6A, 7B, 8C, 9A

Pan učitel Petr Medek je od září 2020 novou tvář na naší škole. Možná ho nepotkáváte tak často, neboť sám je ještě studentem Karlovy univerzity a uzavření školy kvůli pandemii ho odkázalo vysílat on-line. Co studuje, co učí na naší škole a co má rád, se dozvíte tady v našem Větrníku.

Petr Medek

„Pane učiteli, odkud pocházíte? Jak vzpomínáte na svou základní školu?“

„Zdravím všechny čtenáře. Narodil jsem se v menší vesnici na severu Čech u Jablonce nad Nisou, kde jsem později studoval 2. stupeň základní školy a střední školu.

V mojí rodné vsi jsem chodil do školky a na první stupeň. Moc rád vzpomínám na toto období, kdy jsme byla celá škola jedna parta, ale samozřejmě byly skupinky kamarádů. Do třídy nás chodilo 7 pak 6 a končilo nás pouze 5, protože spolužačky postupně přešly na jinou školu. V ročníku pod námi byli dokonce jen 2 žáci. Díky tomuto vzdělání jsem se brzy naučil samostatnosti a zodpovědnosti.“

„Jak se Vám líbí naše škola?“

„Když jsem přišel poprvé, tak to byl pro mě šok. Na první stupeň nás chodilo do školy 25 maximálně, na druhém stupni necelých 400. Takže tady, když je přes 1 000 dětí, tak je to neskutečné. Ale líbí se mi tu. Jsem tu spokojený. Doufám, že se zde líbí i dětem.“

„Co učíte na naší škole?“

„V září, když jsem nastoupil, tak jsem začal učit fyziku a předmět ČSP, od ledna mi přibyla chemie.“

„Co Vás nejvíce baví na fyzice a chemii?“

„Jednoznačně je to novodobý pojem *Science*, tedy propojení věd dohromady, propojení znalostí z více předmětů a povídání si o tom. Chemie i fyzika jsou velmi praktické vědy, i když často žáky

neoblíbené. Já třeba chemii opravdu nesnášel až do konce 2. ročníku na střední škole. Opravdu jsem ji neměl rád. Pak přišel zlom. Jsou to vědy, které nás učí o věcech, zákonech, pravidlech kolem nás a my můžeme pak vidět svět v různých pohledech. Hrozně rád bych byl s dětmi ve škole, abychom si ukázali nějaké pokusy. Momentálně se snažím vymýšlet zábavné úkoly pro děti na doma. Např. žáci si doma uvaří pudink a pak si na něm vysvětlíme historický model atomu.“

„Když jste chodil do školy, dělali jste ve fyzice či v chemii pokusy? Pamatujete si nějaký pokus?“

„Na vysoké škole máme vyloženě praktika, kde se učíme zacházet se sloučeninami a pracovat v laboratoři. Na střední škole jsme měli každý týden laboratorní výuku. Na základní škole to nebylo často, ale pamatuji si jímání vodíku a následnou explozi.“

„Přihodilo se někdy, že se pokus nepovedl? Co se stalo? Máte nějaký legrační zážitek?“

„Tak samozřejmě, že se mi vždy vše povedlo. Ne, dělám si legraci. Jistě, že se občas něco nepovede, proto je tak důležité nosit při pokusech, zvláště u chemie, ochranné pomůcky a dodržovat bezpečnost práce. Takhle jsme měli staré sloučeniny ve škole a jejich koncentrace už byla daleko menší, tak jsme přidávali a přidávali látku a ono pořád nic. Až pak s opožděnou reakcí došlo k reakci.“

A legrační zážitek byl asi ten, když jsme zkoušeli hasicí přístroj. Vyučující se postavil proti nám, že nás zkontroluje, jenže my jsme se těšili tak moc, že jsme jej spustili příliš brzy a náš pan učitel skončil celý v pěně.“

„Jak se Vám učí fyzika on-line?“

„Tak je to těžké nejen pro mě, kolegy, ale i pro žáky. Je těžké děti motivovat a odhadnout, zda látce rozumí, protože každý z nás, nerad přiznává, že něčemu nerozumí. Je pro mě smutné vidět prázdnou třídu. Někdy se dá vymyslet krásný jev přímo na hodině, aby si žáci osvojili učivo v praxi, ale jak mají vypnuté kamery, tak nevím, zda si to zkusili. Chybí tam smích, když se učiteli něco nepovede. Ale naštěstí učím šikovné třídy a většina žáků se snaží.“

„Máte nějaké perličky z distanční výuky?“

„Tak perliček by bylo mnoho. Například v referátu na téma *Skupenství vody* jsem se dočetl o LED diodě. Také když jsem učil a ozvalo se od maminky jednoho žáka:

„*Pojď mi pomoci s tím nákupem*“, tak jsem odpověděl, že ještě chvíli a pak jim tam hned skočím pomoci.“

Jaké jsou vaše zájmy? Co rád děláte ve volném čase?

„Je toho spousta. Bude to znít jako klišé, ale opravdu rád učím a snad je to na mě vidět. Dále mě baví požární sport, ve kterém vedu oddíl u nás v obci společně s kolegy. Celkem se nám daří, ale bohužel mně osobně už nezbývá tolik času na tuto činnost. Rád cestuji, jezdím na výlet, chodím na túru, rád si přečtu pěknou knížku, mám moc rád deskové a společenské hry. Mám rád historii, v budoucnu bych si rád oprášil jazyky - němčinu, francouzštinu a naučil se alespoň základy finštiny, protože ve Finsku mám pár kamarádů. Příliš volného času na tyto činnosti nemám, neboť v současné době chodím pomáhat do nemocnice.“

„Děkujeme za rozhovor.“

„Já děkuji, bylo to moc příjemné a doufám, že se s žáky brzy uvidíme ve škole, a že mě dokáží překvapit na apríla“

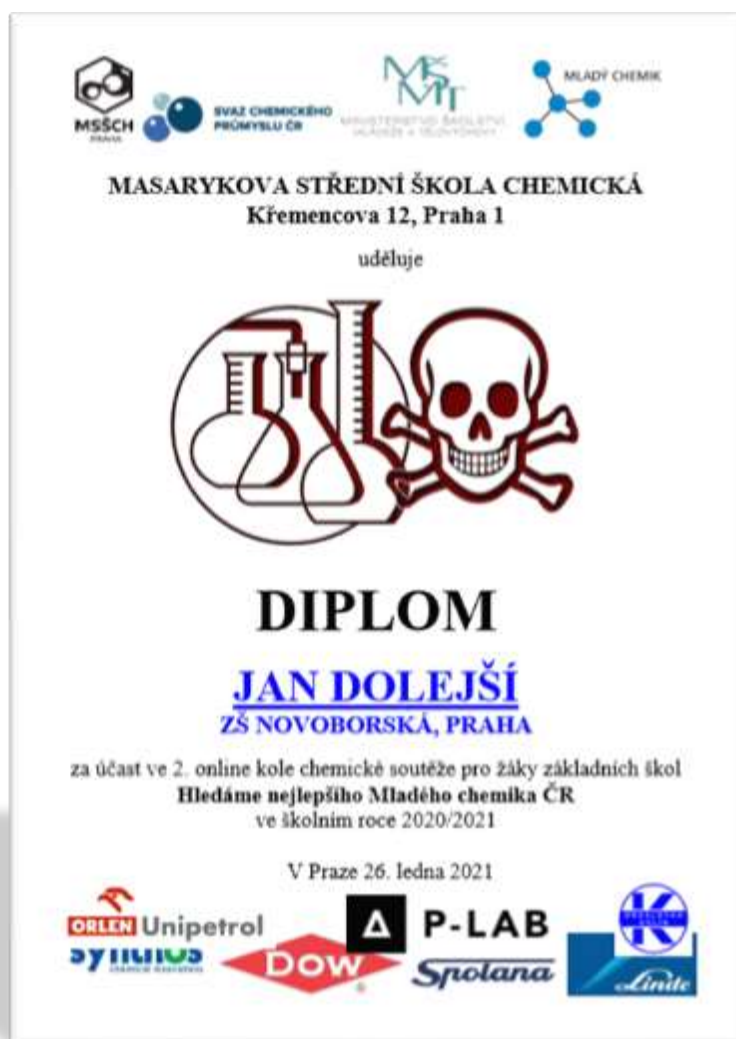
SOUTĚŽ Mladý chemik

Soutěž *Mladý chemik* se zaměřuje na celorepublikovou propagaci chemie na základních školách. Tato soutěž je podporována firmami, Svazem chemického průmyslu a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

V prosinci 2020 se žáci devátých ročníků zúčastnili školního kola této soutěže. Do druhého kola, které online organizovala Masarykova střední škola chemická, postoupili z **9.B Jan Dolejší**, z **9.C Tereza Procházková** a z **9.D Josef Vlček**. Druhé kolo proběhlo on-line v lednu. Všichni žáci se umístili na velmi pěkných místech.

Do dalšího kola postupuje **Jan Dolejší**, který se umístil na 3. místě z 138 soutěžících. Za celou školu Honzovi gratulujeme.

Veronika Kremserová

EXPERIMENT Plavající vajíčko

Při on-line hodině chemie **žáci 7. B** zkoušeli experiment s názvem *Plavající vajíčko*. Pokud byste si také chtěli vyzkoušet pokus doma, **potřebujete:**

- 2 syrová vejce
- 2 velké sklenice
- studená voda
- polévková lžice
- sůl

Postup:

- 1) Obě sklenice naplníme stejným množstvím vody.
- 2) Do jedné sklenice přidáme 5 polévkových lžic soli a zamícháme.
- 3) Vajíčka vložíme do sklenic.
- 4) Pozorujeme, co se stane.

A co žáci zjistili?

„Z pokusu plyne, že voda se solí má větší hustotu, a proto vejce vystoupá k hladině. Vejce s obyčejnou vodou se potápí díky nižší hustotě vody.“

Jirka Bělina

Josef Kraus

Aneta Dušková

Evelýna Kučerová

Vojtěch Bílý

„Sklenice s vajíčkem, kde nebyla sůl, se vejce potopilo. Ve sklenici se solí se vajíčko vznášelo, protože sůl nadnáší. Stejně jako třeba v Mrtvém moři se nepotopíme.“

Kateřina Bartáková

Covid-19 that's the name,
that everybody started blame.
It was disease from a bat.
That was eaten by fat man.
I could never eat a bat.
I would give it to a cat.
When the disease started spread.
We were celebrating instead.
That time we didnt know.
Its going to be a year long.
Now am not feeling cool.
I just want to get in school.
I hope this disease ends,
to meet again with my friends.

Corona poema

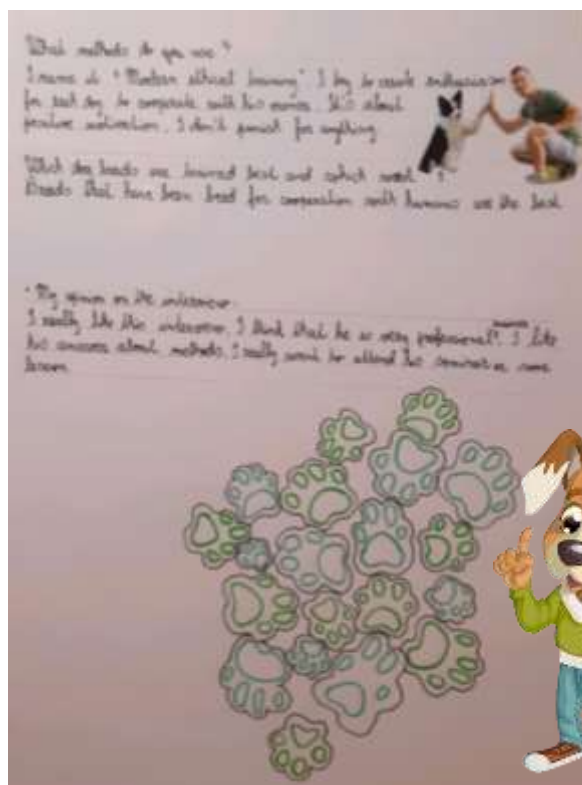
We were proud of our life,
we live now with no life.
It was fine, now it's gone,
learn from home with no soul.
Wear a mask, that's our task,
it's better than have covid, we know it.
Doctors are the best,
we should take care and wear a mask!

Patrik Buzický, 9.C

Nikola Ságlová, 9.C

Interview

Amálie Bednářová, 8.D

S rouškami nejsou žerty

Bylo nebylo jedno knížectví, ve kterém žil hodný kníže a měl dvě dcery. První princezna byla hodná a milá, druhá princezna si naopak o sobě myslela, že je důležitější než její sestra. V knížectví žil i starý mlynář Máchal se svým synem. Jelikož byl mlynář starý, ubývalo mu sil a toho využila jeho sousedka Dorota. Dorota moc dobře věděla, že mlynář už je starý a v této době pandemie je velké riziko, že by se mohl covidem nakazit. To se nakonec stalo a starý mlynář Máchal na následky nákazy zemřel. Dorota tomu dosti pomohla. V čem ale bylo toto knížectví speciální? V knížectví bylo peklo a v tom pekle měli váhu. Pro tuto váhu nebylo důležité, kolik, kdo váží, ale jak, kdo porušuje protiepidemická nařízení. Nedala se ošidit.

Dorota chtěla celý mlýn jen pro sebe. Neměla ale dost peněz, aby mohla mlýn koupit. Využila toho, že má dobrý vztah se správcem ze zámku. Ten pro ni připravil zatykač na mladého Máchala. Správci se nakonec podařilo přemluvit knížete, aby vsadil mladého Máchala do vězení. Důvodem mělo být opakované porušování protiepidemických nařízení, dokonce i u soudu byl Máchal bez respirátoru, protože mu při zatýkání nedali možnost, aby si ho vzal. Ve vězení stejně respirátor nepotřebuje. Dalším důvodem, aby šel mladý mlynář do vězení, bylo to, že pomohl k tomu, aby jeho otec zemřel, protože chtěl mlýn jenom pro sebe. My víme, že to byla lež.

Dorota tak docílila toho, co chtěla, mlýn byl celý její a mladý mlynář ve vězení. Z mlýnu se však neradovala dlouho. Čerti v pekle věděli o všem, co se dělo na zemi. Jednoho dne si čerti do pekla odnesli jak Dorotu, tak i správce ze zámku. Sice se oba snažili čerty přesvědčit, že oni nic neudělali. Váha ale všechny jejich snahy prokoukla a oni tak zůstali v pekle navždy. Když se kníže dozvěděl, jak to všechno bylo, okamžitě propustil mladého Máchala z vězení a on se vrátil do mlýna.

Jan Zdechovan, 8.B

Pes nad zlato

Jeníček a Mařenka žijí v malém domečku s tatínkem a macechou. Jeníček s Mařenkou šli do lesa jahody, protože je macecha neustále otravuje s on-line školou.

Bylo už pozdě večer a děti zapoměly, že musí být do devíti doma. Uvědomily si to, až když jim deset minut po deváté hodině přišla zpráva od učitelky, že jim opravila test. Jeníček s Mařenkou začali utíkat domů, ale za okamžik se zastavili. Protože dlouho nebyli venku, tak zapomněli, kudy se vlastně dostanou domů. Když se nakonec dohodli, jakou cestou půjdou, narazili na chaloupku. Hrozně se báli zatukat. V okolí zahlédli policejní auto, které hlídalo, zda jsou všichni doma. Tak rychle zatukali na dveře.

Otevřela stará bába. Při otevření dveří zahlédli, že má bába uvnitř chaloupky spoustu balíků rýže, těstovin a toaletáku. Asi se bála covidu. Jakmile se jich optala, co chtějí, všichni zaslechli houkání policejního auta. Bábě bylo hned jasné, co děti potřebují. Bába zašla do chalupy a zavřela dveře. Děti se bály, že je tu nechá, ale ona se za chvíli vrátila s vodičkem pro psa. Řekla, ať jdou za ní. Za rohem chaloupky se zastavili. Jeníček s Mařenkou se chtěli báby zeptat, proč tu čekají. Radši se nezeptali, protože babka vypadala soustředěně. Najednou se objevil pes. Babička vypadala šťastně a dětem došlo, že tu čekaly na něho. Babička připla psovi vodičko a podala ho dětem se slovy: „Kdyby vás chytla policie, řekněte, že venčíte psa.“ „To je sice hezké, ale my netrefíme domů,“ vzlykal Jeníček. Babička vzdychla, naklonila se k psovi a něco mu pošeptala do ucha. Potom se narovнала a s úsměvem řekla, že je domů pes dovede. Moc tomu nevěřili, ale nic jiného jim nezbylo než doufat.

Nakonec pes doprovodil Jeníčka a Mařenku v pořádku domů a policisty ani nepotkali.

Ferda Mravenec a přetržený šáteček

Jedno krásné slunné ráno se Ferda probudil. Ptáci zpívali, slunce svítilo a listí šumělo. Ferda se protáhl, vstal, nandal si svůj červený puntíkový šáteček a šel ven.

Vyšel před domek a v tu chvíli si uvědomil, že si zapomněl doma roušku. Ferda se rychlostí světla vrátil zpět do svého domečku. Rouška ležela na skřínce, vzal si ji a znovu vyšel ven. Měl namířeno do obchodu, protože měl hlad a doma neměl už žádné jídlo. Cestou ho ale zaujala jedna věc. Byl to nádherný modrý šáteček ve výkladní skříni obchodu. Rozhodl se, že si ho půjde prohlédnout. Vzal za kliku, ale dveře byly zamčené. Ferda si v duchu řekl: „Aha, já vlastně zapomněl, že obchody s oblečením jsou teď zavřené.“ Chtěl pokračovat v cestě dál, ale jak stále koukal na ten šáteček, nedával pozor na cestu. V ten moment ramenem vrazil do cizí berušky, co šla proti němu. Beruška padala a na poslední chvíli se chytila Ferdova šátečku. Šáteček ale nebyl dost silný a roztrhl se. Beruška spadla na zem. Ferda ji pomohl vstát a zeptal se, jestli je v pořádku. Odstoupili si od sebe na dva metry. Beruška držela Ferdův roztržený šáteček nešťastně v ruce. „Páni, já nemám jiný šátek,“ povzdychl si Ferda a beruška odpověděla: „Moc se omlouvám. Víte co, já vám koupím nový.“ Ferda se podíval zpět na ten krásný modrý šátek vystavený za výlohou. „Vám se líbí tamten?“ zeptala se beruška. Ferda pokýval hlavou. „Vy máte ale štěstí,“ usmála se beruška, „já jsem majitelka toho obchodu. Pokud chcete, dám vám ten šáteček hned.“ Ferda zajásal. Beruška mu dala nový šáteček, Ferda si ho hned nasadil, poděkoval a rozloučil se.

Pokračoval dál v cestě do potravin. V obchodě si vydezinfikoval ruce a vzal si košík. Koupil si rohlíky a máslo a šel zase domů. Když tam konečně došel, mohl si sundat roušku a pořádně se nadechnout. Umyl si ruce a v zrcadle si dlouho prohlížel svůj nový modrý šáteček. A myslel při tom na své dnešní zvláštní setkání s milou beruškou.

Klára Cacáková, 7.B

COVIDOVÉ POHÁDKY

O Popelce Porušovatelce

Žila v Praze krásná holka, která se jmenovala Popelka. Normálně byla trochu šmudla, doma nosila jen staré vytahané oblečení, do práce moc nechodila, ale těšila se na zimu, že vyrazí za zábavou. Měla štěstí, že nemusela nakupovat v normálních obchodech, protože šaty měla z kouzelných oříšků. Popelka měla dlouho naplánováno, na jaké plesy vyrazí. Protože doma neměla internet ani televizi, vůbec netušila, že se plesy kvůli koronaviru stejně nemohou konat.

Vypravila se tedy normálně na ples, ale protože neměla základní informace o platných opatřeních, netušila, že nemůže vycházet po deváté hodině a respirátor také neměla. Zastavila ji hlídka policie a pro neposlušnost a divné chování ji odvezla do Bohnic na psychiatrii. Tam ji vyšetřili, poučili a poslali domů.

Seznámila se tam s pěkným doktorem, který jí vše vysvětlil, přes internet jí pomohl objednat normální oblečení a hezké boty. Problém nastal s kadeřnicí, ale díky doktorově známosti s ministryní financí, která má i přes zavřená kadeřnictví pravidelně nový sestřih vlasů, se i tento problém vyřešil.

Zbylé oříšky si schovala na lepší časy a doufá, že je využije v další plesové sezóně.

Tomáš Košťál, 7.B

Sněhurka v roce 2021

Jednoho lednového odpoledne roku 2021 seděla královna sama v pokoji. Všechny plesy a společenské akce se kvůli zákazům shromažďování musely zrušit. Královna se snažila zabavit a zkoušela nové aktivity. Toho odpoledne ale už vážně nevěděla, co dělat, a tak se z nudy zeptala zrcadla: „Pověz mi, kdo je v naší zemi nejkrásnější?“ a zrcadlo odpovědělo: „Královno, vy jste nejkrásnější.“ Královna se ptala každý den, ale jednou jí zrcadlo dalo odpověď, kterou slyšet nechtěla. „Sněhurka je nejkrásnější.“

Královna to tak nemohla nechat, rozhodla se, že vyšle jednoho z poddaných, který se zrovna léčil s covidem, za Sněhurkou a tím ji nakazí. Svému poddanému dala košík s jablky, jako záminku k její návštěvě, a poslala ho ke Sněhurce. Královna měla štěstí, Sněhurka žila ve stejném okrese. Sněhurka původně žila se sedmi trpaslíky, ale kvůli situaci se polovina trpaslíků nastěhovala do blízké jeskyně. Poddaný dorazil k domu Sněhurky a sundal si roušku. Zaklepal. Sněhurka otevřela a poddaný začal silně kašlat. Sněhurka rychle zavřela dveře, ale bylo pozdě. Sněhurka chytla covid-19 a do pár dnů ležela v posteli s vysokou teplotou. Začala se léčit, brát léky na bolest, ale nic nepomáhalo.

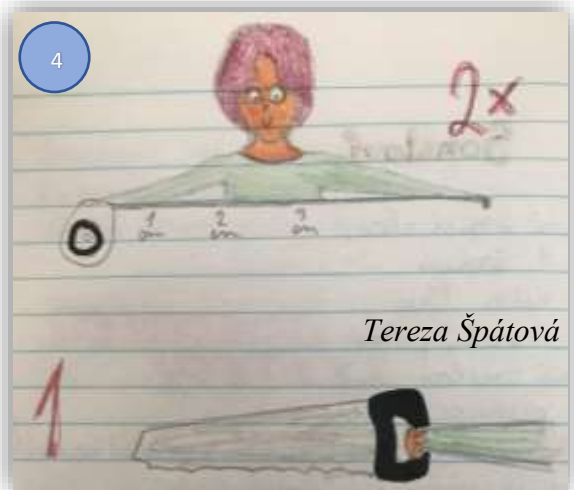

Jednoho dne jel princ okolo Sněhurčina domu. Vracel se přes les do svého okresu, což bylo zakázané a princ jen doufal, že ho hlídka nechytí. Oknem viděl krásnou Sněhurku – ležela na zemi. Princ se bál, že se jí něco stalo, a tak zastavil koně a šel se dovnitř podívat. Sněhurka jen ležela a princ nevěděl, co dělat. Nakonec zavolał doktora, který ji odvezl do nemocnice. Princ chytil od Sněhurky covid a skončil v nemocnici s ní. V nemocnici se sblížili, společně se uzdravili a po nějaké době, když se situace zlepšila, se vzali. Princ ještě musel zaplatit pokutu za překročení okresu.

Nela Klingerová, 8.B

Uhádneš rčení?

Rěšení: 1. Mezi slepými jednooký králem 2. Nosit dříví do lesa. 3. Jíst vtípnou kaši.
4. Dvakrát měř, jednou řez. 5. Sbalit se svých pět švestek. 6. Malovat čerta na zed.
7. Být v sedmém nebi. 8. Na jazyku med a v srdci jed. 9. Házet hrách na stěnu.

CO NÁM PŘINÁŠÍ CESTOVÁNÍ

Cestování. Velmi zábavná činnost, pro mnoho lidí nejoblíbenější, ale zamysleli jste se někdy nad otázkou, co vám cestování vlastně přináší? Cestování nám přináší spoustu věcí, a tím není jen odpočinek a opalování se na pláži, ale přináší nám zážitky, velké množství zážitků. Zážitky jsou něco, co nás dělá šťastnými ještě dlouhou dobu po příjezdu z dovolené nebo z výletu. Co jiného budete dělat, až budete staří nemohoucí, až nebudete schopni cestovat? Jen ležet v posteli, co? Nezbyde vám už nic jiného než vzpomínat. Vzpomínat na to, co jste v životě zažili, a právě proto se domnívám, že zážitky jsou to nejdůležitější, co nám cestování přináší. Navíc díky cestování můžeme plnit své sny.

Myslím si, že při domácí rutině, kdy každý den děláme to samé a víme, co bude následovat, svou osobnost příliš nerozvíjíme. Díky cestování se vždy alespoň trochu změním v pozitivním slova smyslu. Objevíme věci, které nás baví a naplňují, objevíme nové lidi a naučíme se nové věci, dozvíme se o dovednostech, které jsme ani nevěděli, že máme, učíme se a rozvíjíme se. Poznáváme život lidí nejen okolo sebe, různé kultury zemí a jejich tradice. Někdy se naučíme překonávat své limity.

Samozřejmě je důležité poznávat i naši zemi. Jestli se teď ptáte: „Proč?“, hned vám to zodpovím. Jak jsem již zmiňovala, že se v jiných zemích učíte a poznáváte jejich tradice a zvyky, jak by to šlo, kdyby místní lidé své tradice neznali? Těžko. Jde také o to, abyste měli přehled o vaší zemi, když vás někdo navštíví, abyste mu mohli ukázat nejhezčí místa zase své země, a abyste měli s čím porovnávat život v jiných zemích a země obecně.

Tato doba nám cestování neumožňuje, a to ani po naší zemi. Takže prozkoumejte váš okres. Projděte se po památkách, které byste, nebýt koronaviru, nikdy nemohli navštívit. Dále se můžete projít do okolní přírody. Cestovat do zahraničí sice nemůžete, ale váš okres vám bohatě postačí. Popravdě já cestuji pouze z postele do lednice a někdy i do koupelny. Takže já nejsem zrovna ten pravý člověk, který by vám měl radit: „Chodte ven“. Myslím si, že cestování dlouho nebude tak lehké, jako bývalo, takže lidem, co rádi cestují, asi nic jiného než poznávat svou zemi (momentálně tedy jen svůj okres) nezbyde.

Závěrem bych vám řekla, že si nedovedu představit, že bych v životě nenavštívila jinou zemi než moji. V této době si spousta lidí stěžuje, že nemohou cestovat. Dokážete si představit, že naši rodiče neměli možnost cestovat nikdy? Já tedy ne. Teď jsem si to zkusila a nejrady bych dobu vrátila tak o dva roky dříve, kdy se cestovat dalo. Já to vidím asi takto, cestování mi dalo spousty vzpomínek, ať už to bylo do Tater na Slovensku, nebo třeba do Itálie. Nemuselo se tam dívat nic zásadního, ale jsou to momenty, na které budu vzpomínat ještě mnoho let. Takže mně osobně cestování dává hodně. Ne každému cestování přináší tolik výhod, radost a spousty věcí zde řečených. Naopak jim cestování nevyhovuje, nelíbí se jim, ale já mezi ty lidi rozhodně nepatřím (možná v téhle době, ale jinak ne). Dělejte to, co vás baví, užívejte svého života a zkuste pravidelně, alespoň jeden den v týdnu, chodit ven.

Karolína Kutilová, 8.B

Co nám přináší cestování? Složitá otázka, nad kterou se musíme chvíli zamyslet. Myslím si, že ne všichni by odpověděli úplně stejně. Někomu cestování může přinášet poznávání nových míst, například památek, pohoří nebo třeba moří. Někomu může cestování přinášet radost i z různých věcí. Cestování nám však nemusí přinášet jen kladné věci, ale i nepříjemné zkušenosti, a to třeba různé nemoci, zranění nebo ztráty věcí. Mně cestování přináší především radost z toho, že se svou rodinou nebo přáteli mohu poznávat nová místa. Mohu také díky cestování aspoň trochu zapomenout na všechny starosti a mohu si v klidu odpočinout.

Důležité je také někdy vycestovat do vzdálených cizích zemí. Je sice pravda, že cestování do ciziny není zrovna levné a také občas nemusí být bezpečné, ale je pro nás dost důležité. Můžeme totiž poznat spoustu nových lidí a jejich činnosti, co v životě dělají. Také se můžeme naučit nebo poznat nový jazyk, který v budoucnu můžeme i někdy využít. Poznat se dá kultura, pohoří nebo i různé místní zvyky. Občas nemusí být cestování úplně bezpečné, protože se můžeme setkat s různými nebezpečnými zvířaty nebo se mohou stát nějaké přírodní katastrofy.

Myslím si, že je také důležité cestovat ve své zemi. V naší zemi se také můžeme setkat se spoustou nových objevů. V některých částech naší země mohou mít lidé trochu jiný styl života nebo jinou řeč. Řeč není o moc jiná, ale liší se v ní dost slov a tomu kolikrát nemusíme rozumět. Říká se tomu nářečí. Můžeme také poznat, jak se slaví různé svátky na různých místech. Například na Moravě se o Velikonocích lidé obléknou do speciálního oblečení, do tzv. kroje, zato v Čechách se do žádného speciálního oblečení nepřevlékáme. Cestování ve vlastní zemi je dobré v tom, že pokud navštívíme dost míst, můžeme toho pak dost vědět a dobře se dokážeme pobavit s hodně lidmi.

Jsem toho názoru, že cestování je velmi důležité. Je sice pravda, že není vždy úplně bezpečné, ale dokážeme se díky němu trochu uvolnit a neřešit moc problémy, kvůli kterým jsme zbytečně ve stresu. Lidé by podle mě měli hodně cestovat a užívat si krásná místa, která můžeme navštívit v cizích zemích, ale i v té naší.

ŽÁCI RADÍ, KAM NA VÝLET

V současné době sice nemůžeme cestovat, ale pojďme se společně těšit na léto a doufat, že se opatření zmírní. Žáci třídy 7.B a 7.E vám přináší tipy na výlet a doporučují památky, které sami navštívili. Jaké místo jsi navštívil/a a kam na výlet se těšíš ty? Napiš nám na vetrnik@novoborska.cz a tvůj tip zveřejníme v dalším čísle.

Karlův most

Je nejstarší most přes řeku Vltavu. Karlův most nahradil předchozí Juditin most, stržený roku 1342 při jarním tání ledů. Stavba nového mostu začala v roce 1357. Po mostě dříve jezdily koňky, tramvaje, autobusy i automobily. Od roku 1965 slouží most jen pěším a je vyhledávanou atrakcí zejména turistů.

Doporučuji návštěvu mostu, protože je to krásné místo na skvělé fotky. Je z něj krásný výhled a v okolí jsou dobré restaurace. V létě často jezdím s rodinou na šlapadle.

cs.wikipedia.org/wiki/Karlův_most

Oleksandra Provorova, 7.E

Na mostě se mi líbilo, sice jsem na něm byl několikrát i s rodiči, ale nemám žádnou fotku. Se třídou se mi na něm líbilo mnohem více než s rodiči, protože byla zábava a paní učitelka nám o něm ještě vyprávěla. Byli jsme si koupit trdelníky s Nuttelou. Na mostě mě zaujalo, že je dlouhý přes půl kilometru, 512 metrů.

Karel Masojídek, 7.B

VĚTRNÍK

Bazilika sv. Petra a Pavla na Vyšehradě

Kostel byl v průběhu historie několikrát opravován. Interiér je vyzdoben v secesním stylu. Na západní straně jsou dvě věže a tvoří dominantu Vyšehradu. Nová zvonkohra má 15 zvonů a hraje různé melodie, např. Vltavu od Bedřicha Smetany.

Na Vyšehradě jsem byl několikrát, jak s rodinou, tak při výletech s kamarády. Bazilika sv. Petra a Pavla je velká stavba, která působí důstojně. Vstupy do basiliky (portály) jsou krásně vyzdobené. Výborně hraje i zvonkohra, já melodii neznal, ale máma říkala, že to je písnička *Čechy krásné, Čechy mé*. Prošli jsme si i přilehlý hřbitov, kde je pochováno hodně osobností, o kterých jsme si vyprávěli. V okolí je krásný park se sochami a super vyhlídka na celou Prahu. Na Vyšehradě je krásně a rádi se tam vracíme, je tam hodně památek, které stojí za vidění.

www.turistika.cz

Tomáš Košťál, 7.B

Státní zámek Konopiště

Nachází se u Benešova u Prahy. Vznikl začátkem 13. st. a jako první zde vládl rod Štenberků. V roce 1887 koupil zámek František Ferdinand d'Este. V okolí se nachází muzeum sv. Jiří a Růžová zahrada. Před vstupní branou je přehrazený příkop s medvědem Jiřím. Jde o medvěda ušatého, který je v Evropě vzácný.

Já jsem byla na Konopišti několikrát s rodinou. Viděli jsme medvěda Jiřího a také jsme se prošli zahradou. Zámek Konopiště můžete navštívit kdykoliv, protože ho udržují ve všech obdobích. Můžete vidět medvěda a v zahradě i pávy.

www.zamek-konopiste.cz

Stanimira Gaydarska, 7.E

Hrádek u Nechanic

Anglický styl hrádku je patrný na první pohled, byl postaven Františkem Arnoštem hrabětem z Harrachu ve slohu Tudorské gotiky. Hrádek nabízí několik prohlídkových okruhů, např. Lesk a sláva Harrachů, Prohlídka s hraběnkou a Noční prohlídka.

Byla jsem zde v roce 2020. Jelikož už byla pandemie, byli jsme na hrádku úplně sami, takže jsme si prošli celé patro a mohli jsme i do míst, kam nikdo nesmí. Hrádek má asi 6 pater = 6 prohlídek, já mám prošlé zatím čtyři.

VĚTRNÍK

www.zamek-hradekunechanic.cz

Anežka Kosinová, 7.B

Zámek Moritzburg

Lovecký zámek leží ve vesnici Moritzburg, asi 14 km od Drážďan. Zámek založil v 16. st. vévoda Mořic Saský v renesančním stylu na vrcholu žulové hory v bažinaté dolině. Zámek má rozsáhlou sbírku loveckých trofejí. Na zámku se točil film Tři oříšky pro Popelku.

Samotný zámek je moc pěkný, určitě doporučuji se jet podívat na tento zámek, kde byla natočená česká Popelka.

[cs.wikipedia.org/wiki/Moritzburg_\(zámek\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Moritzburg_(zámek))

Tomáš Hak, 7.E

Čertovy hlavy

Čertovy hlavy jsou skalní sochy asi 9 m vysoké. Nachází se v borovém lese v obci Želízy ve Středočeském kraji. Byly vytesány sochařem Václavem Levým, ten v okolí Kokořinska vytesal další skalní útvary, např. Klácelku. Čertovy hlavy byly až do 30. let 20. století největšími sochami hlav na světě. V roce 2011 nechal majitel lesa vykácet část stromů před sochami a nyní jsou vidět i ze silnice. Byly zde natočeny pohádky třeba Kočičí princ, Láska rohatá.

Nedaleko od Čertových hlav máme chatu. Tak pravidelně děláme procházky kolem vytesaných útvarů Václava Levého. Podle nálady si vybíráme okruh, ten nejdelší má 15 km. Doporučila bych procházku na podzim, skoro celá trasa vede lesem a dají se u toho sbírat houby, většinou ani nedojdeme kam chceme, protože už máme plné košíky a vracíme se na chatu.

www.kudyznudy.cz/aktivity/certovy-hlavy-a-jeskyne-klacelka-skryvaji-monument

Kristina Syrová, 7.E

Zámek Nové Hrady

Je to jedna z mála rokokových památek v Česku. Protože je postaven ve stylu francouzských letních sídel, často je nazýván jako "malý Schönbrunn". Zámek je obklopen záhony růží a v zámecké zahradě se nachází labyrint a fontána, do které se hází drobné, a pak se splní přání.

Mě se zámek moc líbil, nejvíce nábytek. Protože francouzský styl se mi moc líbí. Také se mi líbila zahrada, mohla jsem tam chodit mezi růžemi. Jediné, co mi trošku vadilo, byla dlouhá cesta z Prahy. Cesta stojí ale za to. Výklad o historii zámku byl velice zajímavý, určitě se tam dozvíte hodně nových informací o panovnících. My jsme s rodiči šli i do přilehlého lesa na farmu, ale bohužel jsme tam žádná zvířata neviděli, protože ten den zrovna přšelo. Tak je lepší tam jet, když je hezké počasí. Mají tam také super cukrárnu, kde mají úžasné dorty. Uvnitř zámku jsme roušky mít nemuseli, ale myslím si, že teď už budou povinné. Výlet se mi opravdu líbil, strávili jsme tam celý den. Zámek hodnotím 10/10. Určitě se jeďte podívat!

www.nove-hrady.cz

Tereza Blahnová, 7.B

Zámek Hluboš

Památku jsem si vybral, protože tento zámek vlastní moje teta, která zámek rekonstruuje. Zámek leží ve Středočeském kraji, nedaleko Příbrami.

Zámek byl postaven na místě původní tvrze z 15. století. V roce 1742 tu vzniklo velké barokní sídlo rodu Hennensdorffů. Jan Anton tady založil velkou botanickou zahradu, která byla na svou dobu velice moderní a byla jedna z prvních v Evropě. V roce 1813 Hluboš navštívil císař František I. Tou dobou se tu pěstovalo 2 000 druhů rostlin.

Na konci 19. století byl zámek Hluboš přestaven v novorenesančním stylu a tuto podobu má dodnes. Hluboš byla prvním letním sídlem prezidenta Tomáše Garriguea Masaryka.

Zážitků s tímto zámekem mám hned několik. Poprvé jsem tam byl, když jsme

pomáhali tetě stěhovat. To bylo dobré, jelikož jsem takhle na zámku nikdy nebyl.

O Vánocích jsme pozvali na návštěvu partu kamarádů. Měli jsme prohlídku zámku, teta nám říkala, kde, co bude a večer jsme šli hrát kulečnick. V létě plánujeme jet na zámek s našimi kamarády pomáhat s opravami. Těším se, až tam znovu přijedu.

Návštěvu zámku bych doporučil, protože je důležitou památkou, která připomíná dobu vzniku České republiky, navíc je tam krásná zahrada. Po telefonické domluvě je možné zámek navštívit i uvnitř. V zahradě je možné vidět např. strom Ginko

biloba. Uvnitř zámku je krásný freskový sál, pokoje pana prezidenta a arkádová chodba.

U vchodu doporučuji vyfotit si pamětní desku o návštěvě prezidenta T.G.M.

Kryštof Procházka, 7.

JARO

Jaro je jedno z nejkrásnějších období. Na jaře rostou první jarní květiny, i když je ještě sníh, např. ze země se klubou sněženky, bledule a fialky. Jaro je období, kdy svítí sluníčko, začíná se zelenat tráva a rodí se zvířecí mláďata.

Na jaře slavíme Velikonoce. K velikonočním zvykům patří např. výzdoba domů, pečení beránka, barvení vajíček, pletení pomlázky a také koledování. O Velikonocích dopoledne kluci šlehají holky pomlázkou a po dvanácté hodině holky mohou kluky polévat vodou. Na přestupný rok mohou šlehat i holky pomlázkou.

Příprava na Velikonoce

V dnešní době se barví vajíčka pomocí kupovaných barev nebo dokonce podle laků. Dříve (někteří i dneska) se vejce barvila přírodně. Třeba žlutá barva se dělá z kurkumy, růžová zase z červené řepy, zelená je ze špenátu nebo z kopřivy a hnědá z cibulových slupek. Existují mnoho možností, jak barvy namíchat, ale my používáme tyhle. Pro velikonoční výzdobu můžeme využít velikonoční věnce, vyfukují se vajíčka a do vázy se dává zlatý déšť, bříza nebo kočičky.

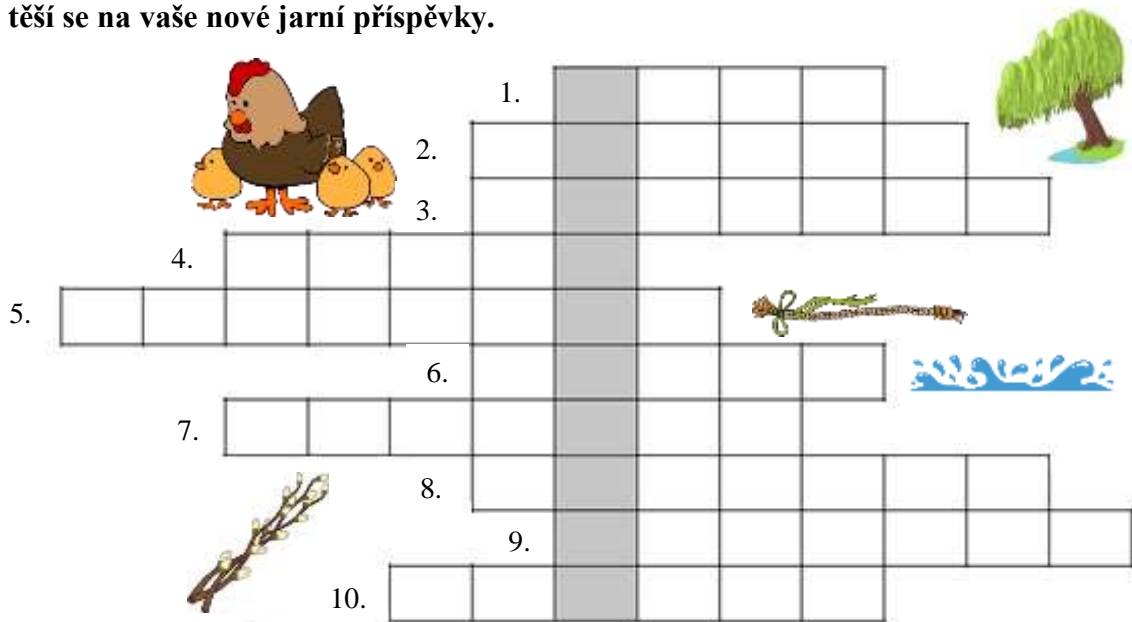
Další svátky na jaře jsou třeba pálení čarodějnic, Apríl, první Máj a den matek.

Text: *Barbora Prošková, 8.A*

Foto: *Nikola Prošková, 6.E*

Redakce Větrníku vám přeje krásné _____ (tajenka)
a těší se na vaše nové jarní příspěvky.

1. Jak se nazývá strom, z jehož proutků se plete pomlázka?
2. Jakou barvou se pojmenovává velikonoční čtvrtek?
3. Kdo snáší vajíčka, které pak barvíme?
4. Kolik ročních období známe?
5. Věc, pomocí které kluci vyšlehají holky.
6. Čím holky polévají kluky po 12. hodině?
7. Co sladkého se tradičně peče na Velikonoce?
8. Jak se říká rozvitým pupenům na větvičkách stromů?
9. Jaký tvar má pomlázka? Co ti připomíná?
10. Měsícem, kterým začíná jaro.

Za tajenku děkujeme Aničce Veselé z 8.A

Správné odpovědi: vrba, zelený, slepice, čtyři, pomlázka, vodou, beránek, kočíčky, copánek, březen

Kdo by si chtěl ještě zasoutěžit, necht' se vydá na jarní procházku ke škole. Paní vychovatelky ze ŠD II. si pro vás připravily velikonoční soutěž. Soutěžní otázky jsou zavěšeny na plotě před školní jídelnou.

INFORMACE O ŠKOLE

OBECNÉ INFORMACE

Název školy: Základní škola Novoborská

Adresa: Novoborská 371, 190 00
Praha 9 – Střížkov

IČO: 61381276

Web: www.novoborska.cz

E-mail: skola@novoborska.cz

ZVONĚNÍ

1. hodina: 8¹⁵ – 9⁰⁰
2. hodina: 9¹⁰ – 9⁵⁵
3. hodina: 10²⁰ – 11⁰⁵
4. hodina: 11¹⁵ – 12⁰⁰
5. hodina: 12¹⁰ – 12⁵⁵
6. hodina: 13⁰⁵ – 13⁵⁰
7. hodina: 14²⁰ – 15⁰⁵
8. hodina: 15¹⁰ – 15⁵⁵
9. hodina: 16⁰⁰ – 16⁴⁵

TELEFONNÍ KONTAKTY

286 006 515	ředitelka školy	Tereza Štaubrová
286 006 531	zástupkyně ředitelky 5. – 9. roč.	Zlata Schlixbierová
286 006 506	zástupce ředitelky 1. – 4. roč.	Jaroslav Sirotek
286 006 534	školní psycholog	Ivana Slavíková
286 883 536	školní jídelna	Dagmar Stöcklová
286 006 530	školník	Václav Hampl

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM – Šance pro všechny, vždy a ve všem

ORGANIZACE ŠKOLNÍHO ROKU 2020/2021

Prázdniny:

Podzimní:	29. 10. – 30. 10. 2020
Vánoční:	23. 12. – 1. 1. 2021
Pololetní:	29. 1. 2021
Jarní:	1. 3. – 7. 3. 2021
Velikonoční:	1. 4. 2021
Hlavní:	1. 7. 2021 – 31. 8. 2021

VĚTRNÍK

Šéfredaktorky: Lucie Härtelová, Gabriela Vávrová

Děkujeme učitelům a učitelkám všech ročníků jako přispěvovatelům.

Ilustrace dodali žáci ZŠ Novoborská.

Titulní stranu vytvořila žákyně Arina Shishleva, 8B.

Zadní stranu obálky nakreslila Elisabeth Votavová, 7.B.

Možné připomínky, nápady a příspěvky posílejte, prosím, na e-mail:
vetrnik@novoborska.cz

